

IN MEMORY OF

Lieutenant Colonel Bhim Bahadur Gurung (Nepal)
Rabindra Khaniya (Nepal)
Rajesh Maharjan (Nepal)
Lieutenant Colonel Sondang Irawan (Indonesia)
Major Famara Jammeh (Gambia)
Major Mats Norhult (Sweden)
Colonel Hyung Jin Park (Republic of Korea)
Dmitry Malshev (Belarus)
Sergey Oreshenko (Russia)
Nikolay Yamshchikov (Russia)
and
Evgeny Alexandrov (Russia)

Wednesday, 19 March 2008, Birendra International Convention Centre, Naya Baneshwor, Kathmandu, Nepal

An UNMIN helicopter flying from the cantonment site in Sindhuli, in the east of Nepal, to Kathmandu on Monday 3 March, crashed near the village of Bethan in Ramechhap district. All ten people on board were killed: seven UNMIN personnel, and three crew members. On 8 March the helicopter engineer died. These pages are dedicated to their memory.

सिन्धुलीस्थित माओवादी शिविरबाट काठमाडौं फर्कदै गरेको अन्मिनको हेलिकोप्टर २०६४ फागुन २० गते सोमबार रामेछाप जिल्लाको बेथान गाउँ नजिक दुर्घटनाग्रस्त हुँदा त्यसमा सवार सात जना अन्मिनका कर्मचारी र तीन जना चालक दलका सदस्य गरी सबै १० जनाको दुखद निधन भयो । फागुन २५ गते हेलिकोप्टरका इन्जिनियरको निधन भयो । यो पुस्तिका उहाँहरूकै सम्झनामा समर्पित छ ।

Lieutenant Colonel Bhim Bahadur Gurung (born 3 August, 1950) joined UNMIN as a Liaison Officer in the Arms Monitoring Office in January 2008, having previously worked with the Nepal Ministry of Peace and Reconstruction as Commander of the Interim Task Force. He had also served in the Indian Army, rising to the rank of Commanding Officer before returning to Nepal in 2004.

Lt. Col. Gurung was deeply committed to Nepal's peace process, playing a key role in establishing the ITF in Maoist cantonment sites in 2007 and returning to head up the team of former ITF officers in support of arms monitoring. "Lt. Col. Gurung had immense influence on his colleagues in the cantonment sites to make things function with ease for the arms monitors on the ground," says his colleague Ratan Ghazmere.

Lt Col. Gurung is survived by his wife, Chandra Gurung, two daughters Geeta and Sangeeta and son, Jeevan Singh.

लेफ्टिनेन्ट कर्नेल भीमबहादुर गुरुङ (जन्म मिति ३ अगस्त १९५०) ले जनवरी २००८ मा अन्मिनको हतियार अनुगमन कार्यालयको सम्पर्क अधिकृतका रूपमा काम सुरु गर्नुभएको हो । उहाँले यसभन्दा अघि शान्ति तथा पुनर्निर्माण मन्त्रालय अन्तर्गतको अन्तरिम कार्यदलको कमान्डरका रूपमा काम गरिसक्नुभएको थियो । सन् २००४ मा नेपाल फर्किनुपूर्व उहाँ भारतीय सेनामा कार्यरत हुनुहुन्थ्यो जहाँ उहाँ कामान्डिङ अफिसरको तहसम्म पुग्नुभएको थियो ।

लेफ्टिनेन्ट कर्नेल गुरुङ नेपालको शान्ति प्रक्रियाप्रति दृढ रूपमा प्रतिबद्ध हुनुहुन्थ्यो । उहाँले माओवादी शिविरमा सन् २००७ मा अन्तरिम कार्यदलको स्थापनामा प्रमुख भूमिका निर्वाह गर्नुभएको थियो र हतियार अनुगमन गर्ने कार्यलाई निरन्तरता दिँदै भूतपूर्व अन्तरिम कार्यदलका अधिकृतहरूको नेतृत्व पनि गर्नुभएको थियो । उहाँका सहकर्मी रतन गजमेर भन्नुहुन्छ, "लेफ्टिनेन्ट कर्नेल गुरुङसँग शिविरमा कार्यरत हतियार अनुगमनकर्ताको लागि काम गर्ने वातावरण रमाइलो र सहज तुल्याउने अभूतपूर्व क्षमता थियो ।"

लेफ्टिनेन्ट कर्नेल गुरुङको परिवारमा उहाँकी श्रीमती चन्द्र गुरुङ, दुई छोरी गीता र संगीता र छोरा जीवनसिंह हुनुहुन्छ ।

Rabindra Khaniya (born 25 April, 1975) joined UNMIN in August 2007 as an Administrative/Language Assistant in the Arms Monitoring Office. Prior to this he had been a Paralegal Associate at the Penal Reform International, South Asia Regional Office.

Khaniya had a Master of Arts degree in Political Science and was preparing for final exams for a Master of Laws degree in Constitutional Law. Colleagues praised him for his professionalism, warm personality and commitment to bringing peace to Nepal. "Rabindra, meaning 'ray of light', as his name suggests, was a person who always radiated rays of warmth, friendship, goodness and happiness wherever he went," says fellow Language Assistant Sarojna Rai.

Khaniya is survived by his father, Devendra, mother, Chet Kumari and brothers, Rajendra, Bhupendra and Deependra.

रवीन्द्र खनिया (जन्म मिति २५ एप्रिल १९७५) ले सन् २००७ को अगस्तमा अन्मिनको हतियार अनुगमन कार्यालयमा प्रशासकीय तथा अनुवाद सहायकका रूपमा काम सुरु गर्नुभएको हो । यसभन्दा अघि उहाँले पिनाल रिफर्म इन्टरनेसनलको दक्षिण एसियाली क्षेत्रीय कार्यालयमा कानुनी सहायकका रूपमा काम गर्नुभएको थियो ।

खनियाले राजनीति शास्त्रमा स्नातकोत्तर गर्नुभएको थियो र हाल संवैधानिक कानून विषयमा स्नातकोत्तर तहको अन्तिम परीक्षाको तयारी गरिरहनुभएको थियो । सहकर्मीहरूले उहाँको व्यवसायिकता, आत्मीय व्यक्तित्व र नेपालमा शान्ति स्थापनाप्रतिको उहाँको लगावको प्रशंसा गरेका छन् । अनुवाद सहायक सहकर्मी सरोजना राई उहाँको बारेमा अगाडि भन्नुहुन्छ, "आफ्नो नाम भैं रवीन्द्र जहाँ जान्थे, त्यहाँ आत्मीयता, मित्रता, भद्रता र खुशीका किरणहरू छर्थे ।"

खनियाका पिता देवेन्द्र, माता चेतकुमारी, दाइहरू राजेन्द्र र भूपेन्द्र र भाइ दीपेन्द्र हुनुहुन्छ ।

Rajesh Maharjan (born 3 August, 1979) had been a Vehicle Mechanic in the Transport Section of UNMIN since June 2007. Before joining UNMIN, he worked as Senior Mechanic and Driver at Kailashpati Motor Workshop.

Maharjan won many hearts with his calm manner and ever-present smile. “In my 10 years of professional driving career, I have never seen someone as efficient as him. He knew every little detail of his work and was always ready to share his knowledge with others,” says Bidur Silwal from the Transport Section. Another colleague, Ram Krishna Bhandari, adds, “Rajesh was experienced and knew his job well, but what mattered most was that he was good at heart.”

Maharjan is survived by his mother, Masin, father Siddhi Bahadur, brothers, Bhairaja, Milan, Renkumar and Rajkumar, and sisters Bekhal, Harimaya and Rasna.

राजेश महर्जन (जन्म मिति ३ अगस्त १९७९) सन् २००७ को जुनदेखि अन्मिनको यातायात शाखाको सवारी साधन मेकानिकका रूपमा कार्यरत हुनुहुन्थ्यो । अन्मिनमा काम सुरु गर्नुपूर्व उहाँ कैलाशपति मोटर वर्कसपमा गाडी चालक र वरिष्ठ मेकानिकका रूपमा कार्यरत हुनुहुन्थ्यो ।

महर्जनले आफ्नो शान्त स्वभाव र मृदु मुस्कानले धेरैको मन जित्नुभएको थियो । “मेरो आफ्नो दश वर्षे गाडी चालक भएर काम गर्दाको अनुभवमा अहिलेसम्म उनी जति दक्ष अरु कोही भेटेको छैन । उनलाई आफ्नो कामको सानोभन्दा सानो कुरा पनि थाहा हुन्थ्यो र आफूले जानेको कुरा अरुसँग बाँड्न उनी सधैं तयार हुन्थे,” यातायात शाखाका विदुर सिलवाल भन्नुहुन्छ । अर्का सहकर्मी रामकृष्ण भण्डारी थप्नुहुन्छ, “उनी अनुभवी थिए र उनलाई आफ्नो कामको बारेमा सबै कुरा थाहा हुन्थ्यो । तर त्योभन्दा पनि ठूलो कुरा उनी एकदमै सहृदयी थिए ।”

महर्जनको परिवारमा उहाँकी आमा मर्सी, पिता सिद्धिबहादुर, दाइहरू भाइराजा, मिलन, रेनकुमार र राजकुमार, भाइ मनोज र दिदीहरू वेखल, हरिमाया र रस्ना महर्जन हुनुहुन्छ ।

Lieutenant Colonel Sondang Irawan (born 28 November, 1966) of Indonesia started at UNMIN in January 2008. Prior to joining this Mission, he was with the United Nations Mission in Sierra Leone (UNAMSIL) in 2000-1.

Gregarious and quick to learn, Lt. Col. Irawan was always willing to take on additional tasks, according to Lt. Col. Fuzi Taib of Malaysia, who was training him in logistics. Team Leader Lt. Col. Habila Vintenaba of Nigeria was also full of praise for the Indonesian officer. "He laughed a lot, very impressive in his turnout, and he wasn't a shy officer. He always accepted any responsibility assigned to him."

Lt.Col. Irawan is survived by his wife, Purawati, son, Sondang E. Iranwanti and daughter, Sondang Mei-Dwi Irawanti.

लेफ्टिनेन्ट कर्नेल सोन्दाङ इरावान (जन्म मिति २८ नोभेम्बर १९६६) इन्डोनेसियाका नागरिक उहाँ २००८ को जनवरीदेखि अन्मनमा हुनुहुन्थ्यो । यो मिसनभन्दा अगाडि उहाँ सन् २००१-२ मा सियरा लियोनस्थित राष्ट्रसंघीय मिसन (युनाम्सिल) मा हुनुहुन्थ्यो ।

उहाँलाई बन्दोबस्तीका मामिलामा तालिम दिइरहनु भएका मलेसियाका लेफ्टिनेन्ट कर्नेल फुजी तैबको भनाइमा लेफ्टिनेन्ट कर्नेल इरावान सधैं साथीभाइबीचमा रमाउन चाहने र छिट्टै सिक्ने खालको हुनुहुन्थ्यो र अतिरिक्त काम गर्न सधैं तयार हुनुहुन्थ्यो । इन्डोनेसियाका यी अधिकृतका बारेमा नाइजेरियाका लेफ्टिनेन्ट कर्नेल हबिला भिन्तेनावासँग प्रशंसाका शब्दहरू मात्र छन् । उहाँ भन्नुहुन्छ, "उहाँ निकै धेरै हाँस्नुहुन्थ्यो, आउँदा सधैं प्रभावशाली रूपमा आउनुहुन्थ्यो र उहाँ कति पनि लजालु हुनुहुन्थ्यो । कुनै पनि उत्तरदायित्व दिँदा उहाँ त्यसलाई सधैं स्वीकान्नुहुन्थ्यो ।"

लेफ्टिनेन्ट कर्नेल इरावानका श्रीमती पुरावती, छोरा सोनदाङ इ. इरावन्ती र छोरी सोनदाङ मेइ-द्वी इरावन्ती हुनुहुन्छ ।

Major Famara Jammeh (born 1 January, 1974) of the Gambia had been with UNMIN since June 2007 and was as a team member in Main Cantonment Site 2, Sindhuli. Prior to joining this Mission, he had served in the Gambian military and also worked at the United Nations Mission in Ethiopia and Eritrea (UNMEE) in 2003-4.

Gentle by nature, he made a lasting impression on his colleagues with his strong work ethic, respectful demeanour and intense loyalty. "He was a very quiet type of person, but he was very jovial, too," says Lt. Col. Fuzi Taib of Malaysia. "Famara was not just a colleague," adds Cpt. Jessenta Amdai of Nigeria, "Famara was like my brother."

Major Jammeh is survived by his wife, Fatou Gomez, and son.

मेजर फामारा जाम्मेह (जन्म मिति १ जनवरी १९७४) गाम्बियाका नागरिक उहाँ २००७ को जुनदेखि अन्मिनमा हुनुहुन्थ्यो र उहाँ सिन्धुलीको मुख्य शिविर २ का टोली सदस्य हुनुहुन्थ्यो । यो मिसन अगाडि उहाँले गाम्बियाको सेना तथा सन् २००३-४ मा राष्ट्रसंघीय मिसन इथोपिया र इरीट्रिया (युएनएमईई) मा काम गरिसक्नुभएको छ ।

भद्र प्रकृतिका उहाँले आफ्ना सहकर्मीहरूमा शसक्त कार्यशैली, सम्मानजनक व्यवहार तथा प्रचण्ड बफादारीको छुट्टै छाप छोडनुभएको छ । मलेसियाका लेफ्टनेन्ट कर्नेल फुजी तैव भन्नुहुन्छ, "शान्त व्यक्तित्वका धनी उहाँ साबै हंसमुख हुनुहुन्थ्यो ।" नाइजेरियाका क्याप्टेन जेस्सेन्ता अम्दे भन्नुहुन्छ, "फामारा केवल सहकर्मी मात्र होइन उहाँ त मेरो दाजु जस्तो हुनुहुन्थ्यो ।"

मेजर जाम्मेहकी श्रीमती फताउ गोमेज र एक छोरा हुनुहुन्छ ।

Major Mats Norhult (born 26 May, 1953), a Swedish national, was a newcomer to UNMIN, but not to the United Nations. He first served in the United Nations Truce Supervision Organization (UNTSO) in 1993, and more recently in the United Nations Mission in Sudan (UNMIS) in 2002.

Respected as much for his knowledge and experience as for his humility, he was very highly regarded by his fellow arms monitors. "I found Major Norhult a very humble, down to earth officer," says Lt. Col. Habila Vintenaba of Nigeria. Major Norhult had been looking forward to his time in Nepal, according to Major Ole Tomb of Norway, from whom he was to take over a Joint Monitoring Team. "It was supposed to be his last Mission, so he was looking forward to staying here."

Norhult is survived by his mother, two brothers and a sister.

मेजर म्याट्स नोरहल्ट (जन्म मिति २६ मे १९५३) स्वीडेनका मेजर नोरहल्ट अन्मिनका लागि नयाँ भए पनि संयुक्त राष्ट्रसंघका लागि भने नयाँ हुनुहुन्थेन । उहाँले सबैभन्दा पहिले सन् १९९३ मा राष्ट्रसंघीय युद्धविराम अनुगामन संगठन (युएनटीएसओ) मा काम गर्नुभएको थियो भने हालसालै सन् २००२ मा सुडानस्थित राष्ट्रसंघीय मिसनमा काम गर्नुभएको थियो ।

आफ्नो ज्ञान एवम् नम्रताका कारण उहाँलाई सहकर्मीहरूले साझै आदर दिन्थे । नाइजेरियाका लेफ्टनेन्ट कर्नेल हविला भिन्तेनाबा भन्नुहुन्छ, “मलाई मेजर नोरहल्ट अभिमान नभएका र व्यवहारिक अधिकृत लाग्थ्यो ।” नर्वेका मेजर ओले तोम्बका अनुसार उहाँ नेपाल बसाइको बारेमा उत्सुक हुनुहुन्थ्यो । उहाँ भन्नुहुन्छ, “ यो नै उहाँको अन्तिम मिसन भएकोले उहाँलाई यहाँको बसाइमा विशेष उत्सुकता थियो ।” मेजर नोरहल्ट संयुक्त अनुगामन टोलीमा मेजर ओले तोम्बलाई प्रतिस्थापित गर्न आउनुभएको थियो ।

नोरहल्टको परिवारमा उहाँकी आमा, दुई दाजुभाइ र एक जना बहिनी हुनुहुन्छ ।

Colonel Hyung Jin Park (born 20 May, 1959), a citizen of the Republic of Korea, was a team leader in Main Cantonment Site 2, Sindhuli. He joined UNMIN in March 2007 after a long and distinguished career in his country's military service as well as the United Nations, where his previous mission had been with the United Nations Observer Mission in Georgia (UNOMIG) in 2005-6.

"Hyung Jin Park was a very loving person," says Major Kairat Iskakov of Kazakhstan, who served on his team. Others, too, fondly remember Col. Park as an accomplished yet approachable leader, a devoted family man, an avid golfer, a good cook and a generous host. "Everybody liked to talk to him," says Major Amparika Svetasreni of Thailand. "He would always say, 'if you need anything, just ask me!'"

Col. Park is survived by his wife, Nan Soo Shin, son, Eun Seong Park and daughter, Eun Hee Park.

कनेल ह्युङ जिन पार्क (जन्म मिति २० मे १९५९) गणतन्त्र कोरियाका नागरिक उहाँ सिन्धुलीको मुख्य शिविर २ का टोली नेता हुनुहुन्थ्यो । आफ्नो मुलुकको सेनामा तथा संयुक्त राष्ट्रसंघमा लामो र उत्कृष्ट सेवा गरेपछि उहाँ सन् २००७ को मार्चमा अन्तिमसँग आबद्ध हुनुभएको थियो । उहाँ आबद्ध रहनुभएको यसअघिको मिसन जर्जियामा राष्ट्रसंघीय पर्यवेक्षक मिसन (युएनओएमआईजी) २००५-६ थियो ।

उहाँ अन्तर्गत काम गर्नुभएका कजाकस्तानका मेजर कैरात इस्काकोभ भन्नुहुन्छ, "ह्युङ जिन पार्क साह्रै नै मायालु व्यक्तित्व हुनुहुन्थ्यो ।" अरु सहकर्मीहरूको भनाइमा पनि कनेल पार्क काम फत्ते गर्ने र सोभै भेट्न सकिने नेता, परिवारप्रति समर्पित व्यक्ति, उत्साही गल्फ खेलाडी, अत्यन्त मीठा परिकार पकाउन सक्ने व्यक्ति र उदार आतिथेय हुनुहुन्थ्यो । "सबैलाई उहाँसँग कुरा गर्न मन पर्थ्यो," थाइल्यान्डका मेजर अम्पारिका स्भेतसेनी भन्नुहुन्छ, "उहाँ भन्ने गर्नुहुन्थ्यो – तपाईंलाई केही चाहियो भने म छँदैछु ।"

कनेल पार्कका धर्मपत्नी श्रीमती नान सू शीन, छोरा उन सोन पार्क तथा छोरी उन ही पार्क हुनुहुन्छ ।

Dmitry Malyshev (born 20 June, 1968) of Belarus joined Vertical–T company in 2005. He had previously performed operations for the United Nations with the company in Sudan, Afghanistan and Kosovo. He had logged a total of 4,800 flight hours as captain on Mi-2, Mi-8 and Mi-26 helicopters, and as co-pilot on the Yak – 40 aircraft.

Praising Malyshev's courage, the Belarusian edition of Komsomolskaya Pravda newspaper mentioned that his father had also been killed in the line of duty, having been exposed to high doses of radiation flying helicopter missions in the aftermath of the Chernobyl nuclear disaster in 1986.

Malyshev is survived by his wife, Anzhela, and son, Andrey.

डिमित्री मलाइसेभ (जन्म मिति २० जुन १९६८) बेलारूसी नागरिक उहाँले सन् २००५ मा भर्तिकल–टी नामक कम्पनीमा काम सुरु गर्नुभएको थियो । उहाँले यसभन्दा अघि यसै कम्पनी मार्फत सुडान, अफगानिस्तान र कोसोभोस्थित राष्ट्रसंघीय काममा सहयोग पुऱ्याउनुभएको थियो । उहाँले एमआई–२, एमआई–८ र एमआई–२६ हेलिकोप्टरमा क्याप्टेनका रूपमा अनि याक–४० जहाजमा सह–पाइलट भएर कुल ४ हजार ८ सय घण्टाको उड्डयन समय पूरा गर्नुभएको थियो ।

बेलारूसको कोम्सोमल्सकाय प्राध्या समाचारपत्रले मलाइसेभको साहसको प्रशंसा गर्दै उहाँका पिताले पनि कामकै सिलसिलामा चेरनोभिलमा सन् १९८६ घटेको आणविक दुर्घटनापछि धेरै हेलिकोप्टर उडाउँदा विकरणको प्रभावले गर्दा मृत्यु भएको कुरा उल्लेख गरेको थियो ।

मलाइसेभको परिवारमा उहाँकी श्रीमती एन्जला र छोरा एन्ड्राइ हुनुहुन्छ ।

Sergey Oreshenko (born 24 April, 1962) of Russia had been a military pilot prior to joining Vertical-T company in 1999. He had logged in excess of 4,000 flight hours, flying in Afghanistan, Sudan, Western Sahara, Kosovo and most recently Nepal.

Colleagues from his military past say that Oreshenko was a skilled and decisive pilot, as well as a kind and bright man who smiled a lot. Vladimir Fedorov, the deputy general director of the Vertical-T, says the whole company had an attitude towards Sergey that was “only positive”.

Oreshenko is survived by his wife, Tatiana, and two sons Vadim and Artem.

सर्गे ओरेस्चेङ्को (जन्म मिति २४ एप्रिल १९६२) रुसी नागरिक हुनुहुन्थ्यो र सन् १९९९ मा भर्तिकल-टी कम्पनीमा काम सुरु गर्नुपूर्व उहाँ रुसी सेनामा पाइलट हुनुहुन्थ्यो । उहाँले अफगानिस्तान, सुडान, पश्चिम साहारा, कोसोभो र हालै मात्र नेपालमा गरी कुल ४ हजार घण्टाभन्दा बढी उड्डयन समय पूरा गर्नुभएको थियो ।

सेनामा कार्यरत उहाँका सहकर्मीका अनुसार ओरेस्चेङ्को सिपालु र दृढ पाइलट हुनुका साथै हँसिला र दयावान पनि हुनुहुन्थ्यो । भर्तिकल-टी कम्पनीका नायब महानिर्देशक भ्लादिमिर फेदोरोभका अनुसार सम्पूर्ण कम्पनीको उहाँप्रतिको धारणा “सकारात्मक मात्र” रहेको थियो ।

ओरेस्चेङ्कोको परिवारमा उहाँकी श्रीमती तातियाना र दुई छोरा भादिम र आर्तेम हुनुहुन्छ ।

Nikolay Yamshchikov (born 6 April, 1964) of Russia joined Vertical–T company as a Flight Mechanic in 2005. He had logged a total of 6,500 flight hours on Mi-2 and Mi-8 helicopters, flying in India, Turkey, Germany and Venezuela.

A highly qualified specialist, Yamshchikov was known for his bravery and excellent performance. Remembering him from Afghanistan in 2005, Sergiy Illarionov, a Russian Senior Planning Officer at UNMIN, says, “Nikolay was not only a professional engineer, but a very friendly person as well. He always had a good sense of humor and was highly respected by his colleagues and friends.”

Yamshchikov is survived by his wife Tatiana and son Alexandr.

निकोलाई याम्सिकोभ (जन्म मिति ६ एप्रिल १९६४) रुसी नागरिक उहाँले सन् २००५ मा भर्तिकल–टी नामक कम्पनीमा उड्डयन मेकानिकका रूपमा काम सुरु गर्नुभएको थियो । एमआई–२ र एमआई–८ हेलिकोप्टरमा उहाँले भारत, जर्मनी, टर्की र भेनेजुएलामा गरी जम्मा ६ हजार ५ सय घण्टाको उड्डयन समय पूरा गर्नुभएको थियो ।

अति योग्य र विशिष्टता हासिल गरेका याम्सिकोभ उहाँको बहादुरी र सफल कार्य सम्पादनका लागि पनि परिचित हुनुहुन्थ्यो । उहाँसँग सन् २००५ मा अफगानिस्तानमा विताएको समयको सम्झना गर्दै अन्मनमा कार्यरत वरिष्ठ योजना अधिकृत रुसी नागरिक सर्गे इलारिनोभ भन्नुहुन्छ, “निकोलाई व्यवसायिक इन्जिनियर मात्र नभई असाध्यै मिलनसार पनि थिए । यसै गरी उनी हँसिला र फरासिला थिए र साथी र सहकर्मीहवीच उनी अत्यन्त सम्मानित थिए ।”

याम्सिकोभको परिवारमा उहाँकी श्रीमती तातियाना र छोरा अलेक्जान्डर हुनुहुन्छ ।

Evgeny Alexandrov (born 9 April, 1954) had worked for the Vertical-T company for seven years. Alexei Zatyanaichenko, deputy director of the company says that Alexandrov was very responsible and hard working. Oleg Kazantsev, UNMIN Aviation Officer, fondly remembers an old UN cap Alexandrov used to wear as a reminder of his days in Angola. He was a member of the very close-knit helicopter crew. The official police investigation concluded that Evgeny took his own life.

Evgeny Alexandrov died on 8 March. He is survived by his wife Ivanovna, son Dmitry, who is also a pilot, and daughter Ekaterina.

इभगेनी अलेक्जान्द्रोभ (जन्म मिति ९ एप्रिल १९५४) ले भर्टिकल-टी कम्पनीमा सात वर्ष काम गर्नुभएको थियो । कम्पनीका नायव निर्देशक एलेक्सी जातिनाइचेङ्कोका अनुसार अलेक्जान्द्रोभ अत्यन्त जिम्मेवार र परिश्रमी हुनुहुन्थ्यो । अलेक्जान्द्रोभले आफूले एङ्गोलामा विताएका दिनहरूको सम्झना स्वरूप त्यहाँबाट ल्याएको राष्ट्रसंघको टोपी लगाउने गरेको कुरा अन्तिमका उड्डयन अधिकृत ओलेग काजान्तसेभले यति बेला सम्झिरहनुभएको छ । उहाँ हेलिकोप्टर चालक दलका सदस्यहरूको निकटतम मित्र हुनुहुन्थ्यो । प्रहरीको आधिकारिक छानविनका अनुसार इभगेनी अलेक्जान्द्रोभले आफ्नो ज्यान आफैँ लिनुभएको हो ।

इभगेनी अलेक्जान्द्रोभको निधन मार्च ८ तारिखका दिन भयो । उहाँको परिवारमा श्रीमती इभानोभना, पाइलटको रूपमा कार्यरत छोरा डिमित्री र छोरी एकातेरिना हुनुहुन्छ ।

**Message from Srgjan Kerim, President of the
United Nations General Assembly UN HQ,
New York**

Please accept on behalf of the General Assembly and myself, my deepest condolences. It was with the deepest sadness that I learned of the tragic helicopter accident claiming the lives of seven UNMIN personnel and three crew members. Please convey my condolences to the families of the victims as well as to your entire staff over the tragic loss of their colleagues.

In a statement I have issued I noted that this accident once again reminded us and proved that UN personnel operated in very dangerous conditions and faced a multitude of risks while performing their daily duties. For this, they deserve our full support.

It is in this spirit that I would like to commend you and your staff for taking on the daily challenges of your duties which will require an added courage to cope with this tragedy. Please accept the assurances of my highest consideration.

संयुक्त राष्ट्रसंघका महासभा अध्यक्ष सर्जान केरिमको सन्देश
संयुक्त राष्ट्रसंघको प्रधान कार्यालय
न्युयोर्क

महासभा र मेरो व्यक्तिगत तर्फबाट गहिरो समवेदना स्वीकार्नुहुन आग्रह गर्दछु । अन्मिनका सात कर्मचारी तथा चालक दलका तीन सदस्यको ज्यान जाने गरी भएको हेलिकोप्टर दुर्घटना बारे जानकारी पाउँदा म अत्यन्त मर्माहत भएको छु । यस दुखद घटनामा निधन भएका व्यक्तिहरूका परिवारजन तथा उक्त क्षतिबाट शोकाकूल हुन पुगेका त्यहाँका सम्पूर्ण कर्मचारीहरूप्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्न चाहन्छु ।

मैले यस अघि नै जारी गरेको वक्तव्यमा उल्लेख गरे भैं राष्ट्रसंघीय कर्मचारीहरूले आफ्नो दैनिक कार्यसम्पादनको सिलसिलामा जोखिमपूर्ण परिस्थिति र विभिन्न किसिमका खतराहरूको सामना गर्नु परिरहेको हुन्छ भन्ने कुरा यस दुर्घटनाले पुष्टि गर्नुका साथै फेरि एक पटक सबैलाई स्मरण गराएको छ । अहिले पनि उहाँहरू हाम्रो सहयोग र समर्थनको भागीदार हुनुहुन्छ ।

यस दुखद घडीमा दैनिक कार्यसम्पादनमा आइपर्ने चुनौती र यस दुर्घटनाको सामना गर्नका लागि तपाईं र तपाईंका कर्मचारीहरूले प्रदर्शन गर्नुभएको साहस र तदारुकताका लागि म सराहना व्यक्त गर्न चाहन्छु । यस बेला हामी तपाईंको साथमा छौं भन्ने कुराप्रति आश्वस्त पार्न चाहन्छु ।

**Message from Ban Ki-moon,
Secretary-General of the United Nations**

**To memorial ceremony for staff
of the United Nations Mission in Nepal
who perished in helicopter crash**

Kathmandu, 19 March 2008

Members of the victims' families,
Colleagues and friends,

It is with profound sorrow that I send you my condolences as you honour those who died in the tragic helicopter accident two weeks ago. My heart goes out to the families and loved ones of those who perished, and to UNMIN staff who have lost irreplaceable colleagues and friends.

The loss of these courageous and dedicated individuals was a terrible blow to the entire United Nations family. Their commitment and professionalism will never be forgotten. Reading the hundreds of condolences that have poured in from around the world, I am struck by the tributes to the many qualities of these colleagues, who are described as respectful and loyal, caring and kind.

Your sadness is shared by all the UN family, but felt most acutely in UNMIN. As one colleague put it, "To have served with and known colleagues Lt. Col. Bhim Bahadur Gurung, Rabindra Khaniya, Rajesh Maharjan, Col. Hyung Jin Park, Lt. Col. Sondang Irawan, Maj. Famara Jammeh, Maj. Mats Norhult, Dmitry Malyshev, Nikolay Yamshchikov and Sergey Oreshenko was an honour."

May the exceptional men we lost on 3 March 2008 rest in peace. Let us all, families and colleagues, be proud of their service. Even as we mourn their passing, let us rededicate ourselves to realizing lasting peace in Nepal. This will be the best tribute to their memory, a legacy that will stand for generations to come.

संयुक्त राष्ट्रसंघका महासचिव
ब्रान कि-मूनको सन्देश

हेलिकोप्टर दुर्घटनामा परी निधन भएका नेपालस्थित संयुक्त राष्ट्रसंघीय
मिसनका कर्मचारीहरूको सम्झनामा आयोजित श्रद्धाञ्जली सभा

काठमाडौं, २०६४ चैत ६

मृतकका परिवारजन,
सहकर्मी तथा मित्रहरू,

दुई साता अघिको दुखद हेलिकोप्टर दुर्घटनामा परी ज्यान गुमाउनुभएकाहरूको सम्झनामा नेपालस्थित संयुक्त राष्ट्रसंघीय मिसनले आयोजना गरेको श्रद्धाञ्जली सभाका लागि उक्त दुखान्त घटनाबाट अत्यन्त मर्माहत भएको म यो समवेदना सन्देश पठाउँदै छु । यो अपूरणीय क्षतिमा म निधन भएका व्यक्तिका परिवार एवम् प्रियजन र आफ्ना सहकर्मी तथा मित्रहरू गुमाएका अन्मिनका कर्मचारीहरूको साथमा नै छु ।

यी साहसिला र समर्पित सहकर्मीहरूको निधन समग्रमा राष्ट्रसंघीय परिवारकै लागि एउटा ठूलो क्षति हो । उहाँहरूको प्रतिबद्धता र व्यवसायिकतालाई हामी बिसर्ने छैनौं । यस बेला संसारभरिबाट ओइरो लागेका सयौं समवेदना सन्देशहरूमा मृतकहरूका अनेकन असल गुणहरूको सम्झना गर्दै उहाँहरूलाई आदरणीय र इमानदार, स्नेही र दयालु व्यक्तिका रूपमा वर्णन गरिएको छ । यी सन्देशहरू पढेर म भावविह्वल भएको छु ।

सम्पूर्ण राष्ट्रसंघीय परिवार यस दुःखको घडीमा तपाईंहरूको साथमा छ र यसको प्रभाव सबैभन्दा बढी अन्मिनलाई परेको छ । एक जना सहकर्मीले लेख्नुभएको छ, “लेफ्टिनेन्ट कर्नेल भीमबहादुर गुरुङ, रवीन्द्र खनिया, राजेश महर्जन, कर्नेल ह्युड जिन पार्क, लेफ्टिनेन्ट कर्नेल सोन्दाङ इरावान, मेजर फामारा जाम्मेह, मेजर म्याट्स नोरहल्ट, डिमित्री मलाइसेभ, निकोलाई याम्स्कोभ र सर्गे ओरेस्वेडो जस्ता सहकर्मीहरूलाई चिन्नु र उहाँहरूसित काम गर्न पाउनु मेरो लागि सौभाग्यको कुरा थियो ।”

२०६४ फागुन २० गते हामीबाट टाढा हुन पुगेका असाधारण व्यक्तित्वहरूको आत्माको चिर शान्तिको कामना गर्न चाहन्छु । उहाँहरूले पुन्याउनुभएको सेवाप्रति हामी सबै परिवारजन तथा सहकर्मीहरूले गौरव गर्नेपछि । उहाँहरूको निधनप्रति शोक व्यक्त गरिरहेको यस क्षणमा पनि नेपालमा दिगो शान्ति स्थापनाका लागि हामी पुनः समर्पित हुनुपर्छ । यही नै उहाँहरूको सम्झनामा गरिने उत्कृष्ट सम्मान हो र यसबाट नै पुस्तौं पुस्ताका लागि चिरस्मरणीय छाप रहिरहनेछ ।

Message from Prime Minister Girija Prasad Koirala

H.E. Mr. Ban Ki-moon
Secretary General
United Nations
New York

March 5, 2008

Excellency,

It is with a profound sense of grief that I received the sad information about the loss of lives of the staff and the officials of a helicopter which was carrying them on an official mission from the Eastern Nepal.

I would like to express my deep condolences to you and the bereaved families at the demise of the dedicated staff and officials of UNMIN. I am particularly shocked at it, as it is the first casualty of the UNMIN mission here. Let me take this opportunity to applaud the selfless devotion and the spirit of service with which these staff and officials had dedicated themselves to the fulfilment of the objective of the mission.

UNMIN has been an important partner in consolidating peace and stability in Nepal through its contributions in the mandated areas. I would like to inform you that the Government and people of Nepal are determined to continue on the path of peace process by holding elections to the Constituent Assembly on the stipulated time, i.e. 10th of April 2008, in order also not to let their contributions go in vain.

Please accept, Excellency, the assurance of my highest consideration.

प्रधानमन्त्री गिरिजाप्रसाद कोइरालाको सन्देश

महामहिम बान कि-मून
महासचिव
संयुक्त राष्ट्रसंघ
न्युयोर्क

२०६४ फागुन २२ गते

महामहिम,

संस्थाको आधिकारिक काम गरेर पूर्वी नेपालबाट फर्कने क्रममा भएको हेलिकोप्टर दुर्घटनामा कर्मचारीहरूको निधन भएको दुखद समाचार सुनेर म मर्माहत भएको छु ।

अन्मिनका कर्तव्यनिष्ठ कर्मचारीहरूको निधनमा म तपाईं र आफ्ना प्रियजनहरूको वियोग भोग्नु परेका परिवारजनप्रति हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्छु । अन्मिनसित सम्बन्धित यस प्रकारको पहिलो दुर्घटनाका बारेमा सुन्नुपर्दा म विस्मित छु । म यस मौकामा मिसनको लक्ष्य प्राप्तिका लागि उहाँहरूद्वारा प्रदर्शित निस्वार्थ समर्पण र सेवाभावको हार्दिक सराहना गर्छु ।

अन्मिन आफ्नो कार्यादेश अन्तर्गतका क्षेत्रमा योगदान पुऱ्याएर नेपालमा शान्ति र स्थायित्व ल्याउने काममा एउटा महत्वपूर्ण साभेदार भएको छ । आफ्नो योगदान र बलिदान खेर जान नदिनका लागि तोकिएको मिति अर्थात २०६४ चैत २८ गतेका दिन संविधानसभाको निर्वाचन गरेर शान्ति प्रक्रियालाई अघि बढाउन नेपाल सरकार र नेपाली जनता प्रतिबद्ध रहेको कुरा पनि म यहाँलाई जानकारी गराउँछु ।

महामहिम, म आफ्नो हार्दिक सद्भाव पुनः दोहोऱ्याउन चाहन्छु ।

(अन्मिनको अनौपचारिक अनुवाद)

Message from Ian Martin, Special Representative of the Secretary-General in Nepal

The accident on 3 March 2008 in Ramechhap was a tragedy for the United Nations Mission in Nepal and the United Nations family as a whole. Our hearts go out to the families of each of our colleagues and crew members who lost their lives in this accident, Lieutenant Colonel Bhim Bahadur Gurung, Rabindra Khaniya, Rajesh Maharjan, Lieutenant Colonel Sondang Irawan, Major Famara Jammeh, Colonel Hyung Jin Park, Major Mats Norhult, Dmitry Malyshev, Sergey Oreshenko and Nikolay Yamshchikov.

We also offer our condolences to the family and friends of engineer Evgeny Alexandrov.

Since the day of the tragic accident, condolences have continued to pour in to UNMIN, expressing sympathy to us but most of all to the families of all those who died.

The condolences expressed by Nepalis have come from Prime Minister Girija Prasad Koirala and senior government officials, and also from many ordinary citizens, previously unknown to UNMIN. They have expressed their shock at our tragedy and their appreciation of the role of UNMIN, including of those who have lost their lives

working to support peace and stability in Nepal.

Condolences have been expressed at the highest levels of the United Nations system - by the President of the General Assembly on behalf of all Member States, and by Secretary-General Ban Ki-moon. Other governments and UN workers from around the world have reached out to offer their support during this difficult time as well.

There are three themes repeatedly expressed in those condolences. First, heartfelt feelings for the families of those who died. Second, the conviction that the United Nations is itself a family, and that colleagues who never met the deceased nevertheless feel their loss deeply. And third, the recognition that they died serving the cause of peace in Nepal, and that the best way to commemorate them is to commit ourselves to continue that task.

With deep sorrow, UNMIN will remember our colleagues and honour their memories by continuing to work to sustain peace in Nepal.

May their souls rest in peace.

नेपालका लागि राष्ट्रसंघका महासचिवका विशेष प्रतिनिधि इयान मार्टिनको सन्देश

२०६४ फागुन २० गते रामेछापमा भएको दुर्घटना नेपालस्थित संयुक्त राष्ट्रसंघीय मिसन तथा समग्र संयुक्त राष्ट्रसंघका लागि दुखान्त घटना हो । हाम्रा सहकर्मी एवम् चालक दलका सदस्यहरू लेफ्टिनेन्ट कर्नेल भीमबहादुर गुरुङ, रवीन्द्र खनिया, राजेश महर्जन, लेफ्टिनेन्ट कर्नेल सोन्दाङ इरावान, मेजर फामारा जाम्मेह, कर्नेल ह्युड जिन पार्क, मेजर म्याट्स नोरहल्ट, डिमिटी मलाइसेभ, सर्गे ओरेस्वेडो र निकोलाई याम्बिसकोभका परिवारजनलाई हृदयदेखि नै समवेदना व्यक्त गर्न चाहन्छौं ।

इन्जिनियर इभोनी अलेकजान्दोभका परिवार तथा मित्रगणमा पनि हामी समवेदना व्यक्त गर्न चाहन्छौं ।

उक्त दुःखदायी घटनापछि अन्मनमा हामीलाई र विशेषतः निधन भएका व्यक्तिका परिवारजनलाई सहानुभूतिका साथ प्रेषित समवेदनाको ओइरो नै लागेको छ ।

नेपालीहरूद्वारा व्यक्त गरिएका ती समवेदनाहरू पठाउनेमा प्रधानमन्त्री गिरिजाप्रसाद कोइराला र वरिष्ठ सरकारी अधिकारीहरू अनि अन्मनले यसअघि कहिल्यै नचिनेका सामान्य नागरिकहरू हुनुहुन्छ । हामीलाई परेको यो शोकमा उहाँहरूले आफूलाई पनि आघात परेको बताउँदै नेपालमा शान्ति र स्थायित्वका लागि आफ्नो ज्यान निछावर गर्नेहरू

सहित अन्मनको भूमिकाको प्रशंसा गर्नुभएको छ ।

सबै सदस्य राष्ट्रहरूका तर्फबाट महासभाका अध्यक्ष तथा महासचिव वान कि-मून सहित संयुक्त राष्ट्रसंघको उच्चतम तहबाट पनि समवेदना व्यक्त गरिएका छन् । यो अष्टयारो समयमा सघाउनका लागि कैयौं सरकारहरू तथा संसारभरिका राष्ट्रसंघीय कर्मचारीहरूले पनि सहयोगका लागि हात अगाडि बढाएका छन् ।

ती समवेदनामा तीन वटा कुराहरू धेरै पटक दोहरिएका छन् । पहिलो, निधन भएका व्यक्तिका परिवारजनलाई हृदयदेखि नै समवेदना । दोस्रो, संयुक्त राष्ट्रसंघ एउटै परिवार हो भन्ने उच्च भावनाका कारण मृतकहरूलाई कहिल्यै नभेटेकाहरूले पनि आफन्तजन गुमाएको अनुभूति व्यक्त गरेका छन् । र तेस्रो, उहाँहरूले नेपालको शान्ति प्रक्रियाको सहयोगमा आफ्नो ज्यान आहुति दिएको भन्ने सम्मान र निधन भएकाहरूलाई सबैभन्दा राम्रो सम्मान यही कामलाई निरन्तरता दिँदा हुन्छ, भन्ने हो ।

हृदयविदारक दुःखका साथ अन्मनले हाम्रा सहकर्मीहरूलाई सम्भररहेने छ र नेपालमा दिगो शान्ति स्थापनाका लागि निरन्तर काम गरेर उहाँहरूको सम्मान गर्नेछ ।

उहाँहरूको आत्माको चिर शान्तिको कामना सहित ।

